

Herfra bør der dog efter Udvalgets Formening gøres Undtagelse i de Tilfælde, hvor Pensionsbeløbet efter de nugældende Bestemmelser overstiger det Beløb, der vilde komme til Udbetaling efter den foran anførte Fremgangsmaade. Efter de Synspunkter, som Udvalget har anlagt paa Retsforholdet mellem Staten og Pensionisten, jfr. nærmere foran, kan der ikke være Tale om at nedsætte den Grundpension, der i sin Tid er tilstaaet den paagældende, men Udvalget vil yderligere finde det rigtigt, at der gives Pensionisten Adgang til som et personligt Tillæg at beholde Differencen mellem hele det Beløb, der udbetales efter de nugældende Regler, og det Beløb, der fremkommer ved Anvendelsen af de foreslaaede Bestemmelser.

Da der i et saadant Tillæg er inkluderet Reguleringstillæg, kunde der være Tale om at lade Tillæget være underkastet Pristalsregulering, men Udvalget har dog ment efter Omstændighederne at kunne undlade at stille Forslag herom.

De foran omhandlede Bestemmelser vil kunne anvendes paa alle Pensioner, der er fastsat i Henhold til de efter Vedtagelsen af Tjenestemandsløven af 12. September 1919 gældende Regler.

Derimod har det ikke vist sig muligt at benytte de foreslaaede generelle Regler paa de Pensionister, hvis Pension er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love, idet Pensionsbestemmelserne for de nævnte Pensionister er stærkt afvigende fra de siden Vedtagelsen af Tjenestemandsløven af 12. September 1919 indførte Pensionsregler.

Udvalget finder derfor, at man i disse Tilfælde bør gaa frem efter de Principper, som er fastlagt i Løven af 1. April 1925.

Ved den nærmere Udformning af Ordningen for de heromhandlede Pensionister bør der efter Udvalgets Opfattelse foretages en Omarbejdelse af de i Løven af 1. Maj 1923 og Løven af 1. April 1925 hjemlede Tillæg, saaledes at der fremtidig kun ydes Grundpension og Pensionstillæg og saaledes, at det samlede Beløb af disse er bestemmende for, hvilket Reguleringstillæg der i Henhold til Tjenestemandsløven Kapitel 5 kan ydes. Endvidere bør det i Løven af 1925 fastsatte Minimum for Tillæget bortfalde og Maksimum forhøjes til 1.500 Kr., ligesom der bør kunne ydes indtil 90 pCt. af Forskellen mellem den fingerede Tjenestemandspension efter Løven af 12. September 1919 og Pensionen efter de ældre Regler.

Ydelsen af det her omhandlede Tillæg bør efter Udvalgets Formening ske uden Hensyn til Pensionisternes økonomiske Stilling, hvilket betyder en principiel Afvigelse fra Reglerne i Løven af 1925.

Med Hensyn til Børnepensionstillæg og Pension til forældrelose Børn finder Udvalget det rimeligt, at Satsene fremtidig forhøjes til de i §§ 66 og 69 i Tjenestemandsløven af 6. Juni 1946 fastsatte Beløb.

Det Forslag, som Udvalget i Henhold til foranstaaende Redegørelse kan anbefale til videre Fremme, gaar herefter ud paa følgende:

I. Pensionister, pensionerede efter Tjenestemandsløven af 1931.

- 1) Den ved deres Pensionering beregnede Grundpension forbliver uændret.
- 2) Der ydes et Tillæg til Grundpensionen, der beregnes paa Grundlag af det almindelige pensionsgivende Løntillæg, som er hjemlet i § 99 i Tjenestemandsløven af 1946, og de i nævnte Lovs § 54, Stk. 7, angivne Brøker, for saa vidt angaar Egenpension, samt Reglerne i samme Lovs § 64, Stk. 2 og 3, for saa vidt angaar Enkepension. Ved Fastsættelsen af den Sats for det almindelige pensionsgivende Tillæg, der skal anvendes, lægges den Lønningsindtægt, hvoraf den oprindelige Grundpension er beregnet, til Grund.